1992 ජනවාරි 04 වෙනිද මහරගම ජාතික තරුණ සේවා සභා මූලස්ථානයේ පැවති යෞවන සම්මාන උළෙළ අමතා ජනාධිපති ශ්‍රීමත් රණසිංහ ප්‍රේමදාස මැතිතුමා කළ කථාව

மஹரகம· தேசிய இளைஞர் சேவை மன்றத் தலைமையகத்தில் இடம்பெற்ற இளைஞர் விருது வழங்கல் · வைபவத்தின்போது அதிமேதகு ஜனாதிபதி ரணசிங்க பிரேமதாச அவர்கள் ஆற்றிய உரை
— 1992 ஜனவரி மாதம் 04 ஆந் திகதி

SPEECH MADE BY HIS EXCELLENCY RANASINGHE PREMADASA, THE PRESIDENT AT THE YOUTH AWARDS CEREMONY OF THE NATIONAL YOUTH SERVICES COUNCIL HELD AT ITS HEADQUARTERS AT MAHARAGAMA ON 4TH JANUARY, 1992

'BKT 0119
25|08|2023

ජනාධිපති කාර්යාලය
පුස්තකාලය

1992 ජනවාරි 04 වෙනිද මහරගම ජාතික තරුණ සේවා සභා මූලස්ථානයේ පැවති යෞවන සම්මාන උළෙල අමතා ජනාධිපති ශ්‍රීමත් රණසිංහ ප්‍රේමදස මැතිතුමා කළ කථාව

දැන් අවුරුදු තුනක්ම පිට පිට තමුන්නාන්සේලාගේ යෞවන සම්මාන උළෙලට සහභාගිවීමේ වාසනාව මට ලැබුණා. මේ අවුරුද්ද ආරම්භ වුණාට පසුවයි අද මේ සම්මාන උළෙල පවත්වන්නේ. නැත්නම් දෙසැම්බර් 31 වෙනිදායි සාමාන්‍යයෙන් අපට මේ අවස්ථාව උදා වෙන්නේ. මෙවර තමුන්නාන්සේලාත් දකුණු ආසියා කලාපයේ ක්‍රීඩා තරග මෙහෙයවීමේ පුරෝගාමීන් හැටියට ක්‍රියා කළා.

තරුණ කටයුතු සහ ක්‍රීඩා පිළිබඳ අමාත්‍ය නන්ද මැතිව් මැතිතුමාගේ නායකත්වයෙන් ඒ මහා භාරදූර කර්තව්‍යය තමුන්නාන්සේලා මෙවර සාර්ථක ලෙස ඉටු කළා. එතුමාට සහාය වුණ මිනිස් බල සම්පත් ඒකරාශී කිරීමේ අමාත්‍ය දයානන්ද වික්‍රමසිංහ මැතිතුමාත්, ඒවාගේම ක්‍රීඩා කටයුතු භාර රාජ්‍ය අමාත්‍ය ඩී. ඇම්. ආරියදාස මැතිතුමා. ඒවාගේම මේ අමාත්‍යාංශයේ ලේකම් කර්නල් කුඩලිගම මහතාත්, අනෙකුත් ලේකම්වරුත් තරුණ සේවා සභාවේ සභාපතිතුමා ඇතුළු නිලධාරි මණ්ඩලයත් ඒ ජයග්‍රාහී ක්‍රීඩා උළෙල සාර්ථක කරන්න මහත් උනන්දුවකින් ක්‍රියා කළා. මෙයින් පැහැදිලි වෙනවා දකුණු ආසියා කලාපයේ තරගාවලියක් සාර්ථක ලෙස අපේ රටේ ප්‍රථම වරට පවත්වන අවස්ථාවේදී කාගේත් ප්‍රශංසාව හිමිවන අන්දමින් එය සංවිධානය කරන්නට පුළුවන් වුණ බව. ඊට ඕනෑ කරන උනන්දුව, කාර්ය සූරත්වය, විනය තමුන්නාන්සේලා ඇති කර තිබෙනවා. එයින්ම පැහැදිලි වෙනවා මෙවැනි අමාත්‍යාංශයක් ඒවාගේම තරුණ සේවා සභා ක්‍රමයක් අපේ රටේ ඇතිවීමෙන් මොන තරම් ප්‍රගතියක් ඇති වෙලා තිබෙනවාද කියන එක.

මට මතක් වෙනවා මේ වැඩපිළිවෙළේ ආරම්භය. මෙය ආරම්භ කළේ 1965යේ ශ්‍රීමත් ඩඩ්ලි සේනානායක මැතිතුමාගේ රජය කාලයේ රාජ්‍ය අමාත්‍යවරයා හැටියට ශ්‍රීමත් ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මැතිතුමා සම්මත කර ගත්ත තරුණ කටයුතු පිළිබඳ පණතක් නිසයි. යොවුන් වියේ අපේ පරපුරට නව නැම්මක් දීමේ අඩිතාලම එදායි අපට මේ රටේ ඇති කරන්නට පුළුවන් වුණේ. ඒ වැඩපිළිවෙළ වඩාත් ප්‍රාණවත් වුණේ 1977න් පස්සේ.

විශේෂයෙන්ම රනිල් වික්‍රමසිංහ ඇමතිතුමා මේ අමාත්‍යංශයේ කටයුතු භාර අරගෙන චරිත රත්වත්තේ මැතිතුමාගේ නායකත්වයෙන් තරුණ සභාවේ වැඩකටයුතු සංවිධානය කෙරුණට පසුව තරුණ කටයුතු පිළිබඳ නව නැම්මක් මේ රටේ ඇති වුණා.

මෙවර නන්ද මැතිව් මැතිතුමා මේ කාර්ය භාරය පවරා ගැනීමෙන් එතුමා පසුගිය කාලයේ අත්දැකීම් ප්‍රයෝජනයට අරගෙන ඒ වැඩපිළිවෙළ තවත් ව්‍යාප්ත ලෙස ක්‍රියාත්මක කළා. විශේෂයෙන්ම තරුණ පිරිය තුළින් මේ රටේ ජාතික අනන්‍යතාවයක් ඇති කරන්නට, සහෝදරත්වයක් ඇති කරන්නට, සහජීවනයක් ඇති කරන්න ඕනෑ කරන පදනම අද තරුණ පරපුර තුළින් ඉස්මතු වෙගෙන එන බව අපට පෙනෙනවා. ඒ වැඩපිළිවෙලේ නායකත්වය තරුණ සේවා සභාවට හිමි වෙනවා.

මම දන්නවා මේ පසුගිය අවුරුදු 3ක කාලයේ තමුන්නාන්සේලා එවැනි පදනමක් තැබීමට ක්‍රියාත්මක කර තිබෙන වැඩපිළිවෙල. මේ වැඩපිළිවෙළවල් අතර කැපී පෙනෙන ලක්ෂණයක් තිබෙනවා. මොකක්ද ඒ ලක්ෂණය ? තරුණයාගේ හෝ තරුණියගේ ජාතිය, ආගම, කුලය, පංතිය හෝ ඔහු හෝ ඇ උපන් ප්‍රදේශය හෝ සැලකිල්ලට ගැනීමෙන් නොව ඔහු හෝ ඇ තුළ තිබෙන කුශලතාවය අගය කිරීමෙන් ඉස්මතු කිරීමෙන් ඒ කුශලතාවයට අවකාශය, අවස්ථාව ලබාදීමෙන් තමුන්නාන්සේලා අද අප රට තුළ විශිෂ්ඨ අන්දමින් ජාතික අනන්‍යතාවයක් ඇති කර ගෙන යන බව මම කැමැතියි ප්‍රශංසා මුඛයෙන් මේ අවස්ථාවේදී තමුන්නාන්සේලා ඉදිරියේ ප්‍රකාශ කරන්න.

මේ රටේ අනාගතය භාර වී තිබෙන්නේ අද ඉන්න වැඩිහිටියන්ට වඩා අද ජීවත් වන තරුණ පරපුරටයි. අපට වුවමනා කරන්නේ තමුන්නාන්සේලාට නොබෙදුණු ඒකීය ශ්‍රී ලංකාවක තමුන්නාන්සේලාගේ අනාගතය සාර්ථක කර ගැනීමට අවකාශ සලස්වන්න. අපේ හැම අංශයකදීම අපේ රට වැසියන්ගේ කුශලතාවයට අවකාශ දුන්නොත් අවශ්‍යතාවයට ඉඩකඩ සලසා දුන්නොත් අපේ හුහක් මතභේද ආරවුල් බේරා ගැනීමට පුළුවන්කම තිබෙනවා.

තමුන්නාන්සේලා වාර්ෂිකව පවත්වන විවිධ විෂයයන් පිළිබඳ මේ තරඟාවලියේදී තමුන්නාන්සේලා අපට ඉස්මතු කොට පෙන්වා තිබෙනවා කුශලතාවයට තමුන්නාන්සේලා සලකන අන්දම.

ලංකාවෙ ඒ ඒ ප්‍රදේශ උතුරේ වේවා, දකුණේ වේවා, නැගෙනහිර වේවා ලංකාව පුරාම තරුණසේවා සඟාවේ වැඩකටයුතු ක්‍රියාත්මක වෙනවා. මෙ පසුගිය තුන් අවුරුද්දේ තත්ද මැතිව් ඇමතිතුමාත්, දයානන්ද වික්‍රමසිංහ ඇමතිතුමාත් සහ ඩී. ඇම්. ආරියදාස ඇමතිතුමාත් විශේෂ උත්සාහයක් අරන් තිබෙනවා අපේ යොවුන් පරපුර තුළ ඒ සාමකාමී සහජීවනය ඇති කරන්න. පසුගිය කාලේ අපේ රටේ ජනතාව වෙන් කරලා, වර්ග කරලා, භේදවලට යොමු කරපු කරුණු මොනවාද කියලා තීරණය කරලා ජනතාව එක් කිරීමෙ එක්සේසත් කිරීමෙ නව වැඩපිළිවෙළක් ක්‍රියාත්මක වී තිබෙනවා. එහි මල් ඵල ගන්වන කාලයයි අද අපි දකින්නේ. ඒ නිසායි අපි උත්සාහ කරන්නේ නමුත්නාන්සේලාට එක්සත් ශ්‍රී ලංකාවක් පවරා දීමට.

නමුත්නාන්සේලා දන්නවා පසුගිය අවුරුදු 20ක කාලය මුළුල්ලේ අපි මොන විදියට වෙන් වුණාද? බෙදුනද? වාද භේද වලට තුඩු දෙන කරුණු වලින් විනාශ වුණාද කියන එක අපි කවුරුත් දන්නවා. ඇතැම් උදවිය ඵල ප්‍රයෝජන ලබන්න බලාපොරොත්තු වෙන්නේ වෙන් කිරීම්වලින්, බෙදීම් වලින්, කඩාකප්පල්කාරී ක්‍රියාවලින්. නමුත් අපි නමුත්නාන්සේලා කැප වී සිටින්නේ එක් කිරීමෙන් එහි ප්‍රතිලාභ අපේ රටේ ජනතාවට ලබා දෙන්න. විෂම අදහස් උදහස්වලින් මනුෂ්‍යත්වය කෙලෙසන්න නොයෙක් ව්‍යායාමයන් ආරම්භ වුණා. විමුක්තියේ නාමයෙන් මිනිසුන් අතර වාදභේද, හිංසා පීඩා ඇති කොට මේ රට ඒකාධිපතිවාදයේ යකඩ සපත්තුවට යට කරන්න දරපු උත්සාහය නමුත්නාන්සේලා දන්නවා. යම් යම් හේතු පෙරදැරිකරගෙන තරුණ හිත් දූෂණය කරන්නට යෙදුණා. නොයෙක් සමාජ අසාධාරණකම් දඩමීමා කරගෙන තරුණයින් නොමඟට හැරෙව්වා. පසුගිය අවුරුදු තුනේදී අපි උත්සාහ කළේ, උත්සාහ කරන්නෙත්, ක්‍රියාත්මක කරන්නෙත්, එවැනි අත්දමේ සමාජ අසාධාරණකම් ඉවත් කරන්න. තරුණ සිත, තරුණ ව්‍යායාමය විෂම විනාශකාරී පැත්තකට යොමු වන ක්‍රියාදමයන් වෙනස් කරන්නටයි අපි උත්සාහ කරන්නේ.

ජාති, ආගම්, කුල පංති උඩ හෝ ප්‍රදේශ භේදය උඩ හෝ ඒ ඒ අය පිළිගන්න දේශපාලන මතය උඩ හෝ කුශලතාවයට තැනක් නොලැබෙන තත්ත්වය අර විනාශකාරී බලවේගවලට අමුද්‍රව්‍ය වුණ බව නමුත්නාන්සේලා දන්නවා. අපි හේතුව ඉවත් කර තිබෙනවා. යම් කිසි කාරණයකට ප්‍රස්තුත වන කාරණය සැලකිල්ලට ගෙනයි අපි ක්‍රියා කළ යුත්තේ. අද කුශලතාවයට තැනක්, අවශ්‍යතාවයට අවකාශයක් සලසා

දීමට අපි දැඩි ප්‍රයත්නයක යෙදෙනවා. සමාජ අසාධාරණකම් හැකිතාක්දුරට පිටු දකින්න අපි නොයෙක් විදියේ පියවරයන් ගන්නවා. මේ නිසා තමුන්නාන්සේලා දන්නවා අද උතුරු නැගෙනහිර අර්බුදයේදී අපට හොඳ ප්‍රතිඵල ලැබිගෙන එනවා. මොකක්ද මම හොඳ ප්‍රතිඵලයක් හැටියට සලකන්නේ. විශේෂයෙන්ම මීට කලින් අවි–ආයුධ අතට අරගෙන සටන්කාමීත්වයෙන් රජයට විරුද්ධව පෙළ ගැසුණ කණ්ඩායම්, සටන් කළ කණ්ඩායම් රාශියක්ම අද ඒ ගමන් මාර්ගයෙන් ඉවත් වී දේශපාලන ප්‍රවාහයට එක් වී සිටිනවා. එක කණ්ඩායමක් එනම් එල්.ටී.ටී.ඊ. කොටි කණ්ඩායම ඇරෙන්න. මොකක්ද ඒකෙන් අපට පැහැදිලි වෙන්නේ. සමාජ අසාධාරණකම් පිටු දකින්න පිටු දකින්න සාධාරණය උදා වෙනවාත් සමගම හිංසාවට යොමු වුණ අයත් අවිහිංසාවාදී ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ක්‍රියාදාමයට එක් වෙනවයි කියන එක අප තේරුම් ගන්න ඕනෑ.

තමුන්නාන්සේලා දන්නවා ජේ.වී.පී. භීෂණ යුගයේදී උතුරු නැගෙනහිර අර්බුදයේදීත් මේ රට ආරක්ෂා කර ගැනීමට, සාමකාමී ජනතාව රැක ගැනීමට ජීවිත පරදුවට තබා පෙරමුණට ගියෙත් යන්නෙත් අපේ ත්‍රිවිධ හමුදාවේ විරෝධාර තරුණ භටයන්. පොලිස් සේවාවේ විරෝධාර තරුණ භටයන්. ඔවුන් තමන්ගේ ජීවිත පරදුවට තබා තමන්ගේ දරු පවුල් අනාගතය ගැන නොතකා තමුන්නාන්සේලා දන්නවා මොනතරම් පරිත්‍යාගයකින් ක්‍රියා කළාද? ක්‍රියා කරනවාද කියලා. ජේ.වී.පී. භීෂණය එදා මේ රට වෙලා ගත්තා නම් මේ රටේ ජනසම්මතවාදයකට ඉඩක් ලැබෙන්නේ නැහැ. එය මර්ධනය කළේ අපේ ත්‍රිවිධ හමුදාවේත්, පොලිසියේත් විරෝධාර තරුණ පිරිස්.

අද උතුරු නැගෙනහිර ප්‍රදේශවල අහිංසක ද්‍රවිඩ, මුස්ලිම් ඒවාගේම සිංහල ජනතාව ආරක්ෂා කරන්නෙත් ඒ අපේ ත්‍රිවිධ හමුදාවත්, පොලිසියත් ඒවායේ සේවය කරන විරෝධාර තරුණ පිරිස්. අපට පුළුවන් වෙයි භීෂණය මර්ධනය කරන්න යුධමය ක්‍රියාදාමයෙන්. නමුත් අපේ නියම පරමාර්ථය කුමක්ද? අපේ නියම පරමාර්ථය තම් උතුරේත්, නැගෙනහිරත් ජීවත්වන අහිංසක ජනතාවට නියම ජයග්‍රහණයක් ලබා දෙන්න. කොහොමද ඒ ජයග්‍රහණය අපට ලබා දෙන්න පුළුවන්වෙන්නේ. ඔවුන් මේ රට නිජබිම කරගත්ත පිරිසක්. උතුරෙත්, නැගෙනහිරත් ජීවත්වන්නේ වෙනත් රටකට ගිහින් ජීවත්වන්න පුළුවන් පිරිසක් නොවෙයි. අපත් සමග එකට ජීවත්වුණ, හැදුන, වැඩුණු ශ්‍රී ලාංකාවාසී ජනතාවක්, ඒ ප්‍රදේශවල ජීවත් වෙන්නේ. සිංහල ජනතාව වගේම ද්‍රවිඩ

ජනතාවත්, මුස්ලිම් ජනතාවත්, අපි ජනඅනුපාතය අනුව කල්පනා කළොත් මේ රටේ 74%ක් සිංහල බෞද්ධ ජනතාව. 26%ක් සිංහල නොවන බෞද්ධ නොවන ජනතාව. අපට වුවමනා කරන්නේ කුමක්ද? 100%ක් මේ රටේ ස්වෛරීත්වය, 100%ක් මේ රටේ භෞමික අඛණ්ඩතාවය, 100%ක් මේ රටේ ඒකීයභාවය ආරක්ෂා කරගන්න නම්, ආරක්ෂා කරගන්නයි අපට වුවමනා කරන්නේ. 100%ක් මේ රටේ ස්වාධීනත්වය, ස්වෛරීත්වය, භෞමික අඛණ්ඩතාවය, ඒකීයභාවය, ආරක්ෂා කරගන්නට වුවමනා නම් 100%ක් මේ රටේ ජනතාවට සාධාරණය ඉෂ්ට විය යුතු බව තමුන්නාන්සේලා පිළිගන්නවාට මට කිසිම සැකයක් නැහැ. එහෙම නුණොත් අපි ජනඅනුපාතය අනුව කල්පනා කරලා අපට වඩා අඩුවෙන් ජීවත්වන කොටස් ගැන අපි සාධාරණය ඉෂ්ට නොකළහොත් අපේ බහුතරය ඒ සුළුතරය කියන පටු කල්පනාවෙන් ක්‍රියා කළොත් එහෙනම් අපට ඉතුරු වන්නෙත් ඒ බහුතරයට හිමි 74% ඉඩම් ප්‍රමාණය භූමි ප්‍රමාණය බව අප අමතක නොකළ යුතුයි.

ඒ ව්‍යසනයෙන් මේ රට කැඩී-බිඳී වෙන්වී යාම නතර කරන්න පුළුවන්වෙන්නේ කොහොමද ? එවැනි තත්ත්වයකට වෙන රටක් අපි අපේ තරුණ පරම්පරාවට භාර දෙනවාද ? නැහැ. එවැනි ව්‍යසනයකින් අපේ මේ මාතෘ භූමිය ආරක්ෂා කරගන්න අප සියළුදෙනාම එකට එක් වී කාටත් සාධාරණය ඉෂ්ට වන වැඩපිළිවෙළකට අපි යොමු වෙන්න ඕනැ.

අද සර්ව පාක්ෂික සමුළුවෙන්, පාර්ලිමේන්තුව විසින් පත් කළ සර්ව පාක්ෂික මන්ත්‍රී කාරක සභාවෙන් විශේෂ උත්සාහයක් දැරෙනවා කාටත් සාධාරණ විසඳුමකින් මේ රටේ ස්වෛරීත්වයත්, භෞමික අඛණ්ඩතාවත්, ඒකීයභාවයත් ආරක්ෂා කර ගැනීමට වුවමනා කරන දේශපාලන විසඳුමක් සොයන්න. සර්ව පාක්ෂික සමුළුවේ පාර්ලිමේන්තුවේ නියෝජනයවන මන්ත්‍රීවරු ඉන්නවා. පාර්ලිමේන්තුවේ නියෝජනය නොවන පක්ෂවල නියෝජිතයොත් ඉන්නවා. පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී කාරක සභාවේ පාර්ලිමේන්තුව තුළ නියෝජනය වී සිටින සියළු පක්ෂවල නියෝජිතයොත් සිටිනවා. මේ කේන්ද්‍ර දෙකින් අපේ රටේ හැමදෙනාටම සාධාරණය ඉෂ්ටවන විසඳුමක් මතු වේය යන විශ්වාසය අප තුළ තිබෙනවා. මම මේ කාරණය මේ අවස්ථාවේ ප්‍රකාශ කළේ මේ රටේ අනාගත උරුමය භාර ගන්න ඉන්න අපේ තරුණ පරපුර මුළු රටේම ඒකීයභාවය ආරක්ෂා කිරීමට මුළු රටේම ජීවත්වන සියළුම ජනකොටස්වලට අසාධාරණයක් නොවන අන්දමේ දේශපාලන ක්‍රියාදාමයක් ගැන කල්පනා කර ක්‍රියාකරන මෙන් ආයාචනා කරන්න අද

මම තරුණ පරපුරෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. තමුන්නාන්සේලා අතර මේ තරුණ සේවා සභාව තුළ පෙළ ගැසී සිටිනවා සියළුම ජන කොටස්වලට අයත් තරුණ පරම්පරා. තමුන්නාන්සේලාට තමයි මේ රටේ උරුමය පැවරෙන්න යන්නේ. එහෙනම් තමුන්නාන්සේලාගේ යුතුකමක් තිබෙනවා මේ ගැන කල්පනා කරලා තමුන්නාන්සේලාගේ අදහස් උදහස් ඒ පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී කණ්ඩායමට ඉදිරිපත් කරන්න. ලොකු වගකීමක් තමුන්නාන්සේලාට තිබෙන්නෙ. එහෙම තමුන්නාන්සේලා කල්පනා කරලා අනාගත ශුභ සිද්ධිය පිණිස තමුන්නාන්සේලාගේ නිර්දේශ ඉදිරිපත් කළ යුතුව තිබෙනවා.

අපි මූලික වශයෙන් අවබෝධ කරගතයුතු යථාර්තයක් තිබෙනවා. අපි එක එක ජාතිවලට අයිතිවෙලා උපදින්නේ අපේ වුවමනාවකට නොවෙයි. ඉපදුනාට පස්සේ තමයි අපි දන්නේ සිංහල පවුලකද, දෙමළ පවුලකද, මුස්ලිම් පවුලකද, එහෙම නැත්නම් බර්ගර් පවුලකද වෙනත් ජාතියකට අයිති පවුලකද කියන එක. නොයෙක් ආගම් අදහන පවුල්වලට අයත්ව උපදිනවා. ඒවා අපි තම් තියම කරගෙන ආපු දෙයක් නොවෙයි. අපි එන්න ඉස්සරවෙලා මොන පවුලකට අයිතිවෙලා හිටියද ? මොන රටක හිටියද ? මොන ජාතියකට ආගමකට අයිතිවෙලා හිටියද අපි දන්නේ නැහැ. මින්පසුව මෙහෙන් චුතවෙලා ගිහින් උපදින්නෙත් මොන රටකද, මොන ජාතියකට අයත්වද, මොන වර්ගයකට අයත්වද කියලා දන්නෙත් නැහැ. ඒවා අපට තම තියම කරන්න පුළුවන් දේවල් නොවෙයි. ස්වභාවික දේවල් ; එහෙමනම් අපි ප්‍රශ්නයක් දෙස බලනවිට ඒ ප්‍රශ්නය කාගෙන් මොන විදියේ කෙනෙක්ගෙන් මොන ජාතියකට, ආගමකට, කුලයකට, පංතියකට අයිති කෙනෙක්ගෙන් කියා සොයා බැලීම නොව ඉදිරිපත් කරන කරුණු තුළ ගුණාත්මකභාවයක් තිබෙනවාද, නැද්ද කියා විමසීමට අපි කල්පනා කළයුතුයි. මගේ හිතේ එවැනි විමසීමක් කරන්න හොඳම යුගය තරුණ කාලයයි. තමුන්නාන්සේලා තමයි. මේ රට රකින්නෙත්.

අද හමුදාවට බඳවාගන්නෙත්, පොලිසියට බඳවාගන්නෙත් සොවුත් වියේ පරපුර බව තමුන්නාන්සේලා දන්නවා. අද තමුන්නාන්සේලා වාගේ විශාල පිරියක් තමයි අපේ ත්‍රිවිධ හමුදාවෙන්, පොලිසියෙන් මේ රට රැකීමේ ව්‍යායාමයේ යෙදී සිටින්නේ. අද ඔවුන් නිර්භීත ලෙස දහසක් කම්කටොලු විඳගෙන ජීවිත පරිත්‍යාග කරමින් මේ රටෙ සාමය ඇති කරන්න ක්‍රියා කරනවා. ඒ නිසා මම කල්පනා කරන්නේ තමුන්නාන්සේලා හැමදෙනාම මේ ගැන කල්පනා කරලා තමුන්නාන්සේලාගේ අදහස්-

ජනාධිපති කාර්යාලය
පුස්තකාලය

උදහස් ඒ මෛත්‍රී කාරක සභාවට ඉදිරිපත් කිරීම අත්‍යාවශ්‍යයි.

අපේ රජය බලාපොරොත්තු වෙන්නේ පසුගිය කාලවල ඇති වෙච්ච ජාති-භේදවාදී කෝලාහල, හිංසාකාරී ක්‍රියා, කඩාකප්පල්කිරීම, කොල්ලකෑම් ඇති නොවන ආකාරයට මේ ප්‍රශ්නය විසඳීම අත්‍යාවශ්‍යයි. මෙය තමුන්නාන්සේලා පිළිගන්නවා ඇති. මීට කලින් මේ ප්‍රශ්නය ගැනම අවධානය යොමු වුණ අවස්ථාවල්වලදී මොන ආකාරයේ හිංසාවල් ප්‍රකෝපකාරී ක්‍රියාවල්, ජාති-භේදවාදී හැඟීම් උත්සන්න කොට මංකොල්ලකෑම්, කඩා බිඳ දැමීම් ඇතිවුණාද කියලා තමුන්නාන්සේලා දන්නවා. එවැන්නකට අවකාශයක් අපි නොතැබිය යුතුයි. එහෙම වුණොත් තැවත වාරයක් නවත් අවුරුදු 5 කට 6 කට එහාට ගිහින් මහා විනාශයක් ඇති වෙන්නට ඉඩ තිබෙනවා. ඒ පසුගිය කාලයේඇති වෙච්ච ඒ ජාති-භේදවාදී, වර්ගවාදී ඒඅපරාධ නිසා මොන තරම් ධනස්කන්ධයක් විනාශ වුණාද කියලා තමුන්නාන්සේලා දන්නවා. අපේ තරුණ පරපුරේ වැඩිදියුණුවට අත්‍යාවශ්‍යවන ක්‍රියා මාර්ග රාශියක් ඇති කරලා ප්‍රතිඵල ලබන්නට තිබුණා. විශාල ධනස්කන්ධයක් විනාශ වුණා. එහෙම නුණා නම් මෙයට වඩා ප්‍රගතියක් වර්තමාන තරුණ පරම්පරාවට අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ පමණක් නොවෙයි, තාක්ෂණික ක්ෂේත්‍රයේත් විවිධ විෂයන් පිළිබඳව නිපුනත්වය ලබාගැනීම සඳහා අපට ඇති කරන්නට අවකාශ තිබුණා. එවැනි තත්ත්වයක් ඇති නොවන්නට අප වගබලා ගතයුතුව තිබෙනවා. තමුන්නාන්සේලා දන්නවා අද වුවමනා කරන්නේ අපේ තරුණ තරුණියන්, මේ යොවුන් පරපුරේ උපන් හපන්කම් ඉස්මතු කෙරෙන ඔවුන්ට ඒ සඳහා අවකාශයක් සැලසෙන සමාජ රටාවක් ඇති කරන්න. අවකාශයක් ලබා දුන්නොත් ඒ අයින් මොන විදියේ නිපුනත්වයක්, දක්ෂතාවයක් ඇති කරන්න පුලුවන්ද කියන එක.

මේ පසුගියදා පැවැත්වුණු දකුණු ආසියා කලාපයේ ක්‍රීඩා තරගවලදී අපට පෙනී ගියා. ඒ වෙලාවේ රූපවාහිනියෙන්, ස්වාධීන රූපවාහිනියෙන්, ගුවන් විදුලි මාධ්‍යයෙන්, අපේ පුවත්පත් මාර්ගයෙන් මුළු රටම එකාවන්ව ප්‍රාර්ථනා කලේ ශ්‍රී ලංකාවට ජයග්‍රහණය. ඒ වෙලාවේ කල්පනා කලේ නැහැ ශ්‍රී ලංකාව වෙනුවෙන් රන් පදක්කම ලබාගත්තේ, මොන ජාතියකට, මොන කුලයකට, මොන පංතියකට, මොන ප්‍රදේශයකට අයිති කෙනෙක්ද ? කියල. ' ඒ අපේ ක්‍රීඩකයෙක් දිණුවේ ' කියා සියළුම ජාතීන් එකාවන්ව ඔල්වරසන් දුන් බව තමුන්නාන්සේලා පිළිගන්නවා. ඇයි අපට බැරි ඒ කුසලතාවයට දක්වන ප්‍රතිචාරය අනෙක් හැම ක්ෂේත්‍රයකටම

ගෙනි යන්න කියලා අපි අපගෙන්ම ප්‍රශ්න කළ යුතුව තිබෙනවා: අපේ ජයග්‍රාහී ක්‍රීඩකයින්ගේ නාමලේඛණය බැලුවාම ඔවුන් කුමන ජාතියකට, කුමන ආගමකට, කුමන පළාතකට අයිතිද කියා බලන්න අපි කල්පනා කළේ නැහැ. අපට ජයග්‍රහණය ලබා දුන්නා. අපේ රටේ උපන්, අපේ රටේම පෙල ගැස්සුන අපේම තරුණ තරුණියෝ නේද කියලා හැඟීමෙන් මුළු රටම එක්සත් වුණ බව අපි දැක්කා. ඒ ඒ ක්‍රීඩකයින් ගේ ජයග්‍රහණය දකිනවිට මේ ශුභ ලක්ෂණය උද වුණ බව තමුන්නාන්සේලා දන්නවා.

තරුණ සේවා සභාවට අද ඉතා ආඩම්බරයෙන් සිහිපත් කරන්න පුළුවන් මෙ වැඩපිළිවෙල අපේ ගම්දනව් කරා සීසාරා විහිදී ගිය ආකාරය නිසා. අපේ ගැමි තරුණ තරුණියන් ගේ දරු දැරියන්ගේ දක්ෂතා ඉස්මතු වී පෙනුණ බව තමුන්නාන්සේලා දන්නවා. මේ විමධ්‍යගත කිරීම අත්‍යාවශ්‍යයි. එදා වොලිබෝල් තරගයෙන් අපේ පිරිමි කණ්ඩායම පැරදුන වෙලාවේ අපි කවුරුත් බොහෝම දුක් මුසුව සිටියා. නමුත් පසුව අපේ කාන්තා වොලිබෝල් ක්‍රීඩිකාවන් ඒ ඓතිහාසික ජයග්‍රහණය ලබාගත්තාම යාන්තම් අපි යැතසිල්ලට පත්වුණා. වොලිබෝල් ක්‍රීඩාව ජාතික ක්‍රීඩාවක් හැටියට අද ශ්‍රී ලංකාව පිළි අරගෙන හැම ගම්දනව්වකම විහිදී, ඉතිරී, පැතිරී යනවා. අපට පෙණුනා කණ්ඩායම් වශයෙන් කෙරෙන ක්‍රීඩාවලදී අපේ සුළු දුර්වලකම්, පුද්ගලයින් හැටියට ජයග්‍රහණය අපට තිබුණා. මේ කණ්ඩායම් තරගවලදී අපි ටිකක් පසු බැවා. ඒකෙන් පෙන්වනවා අපේ ජාතික දුර්වලතාවය. අපි කණ්ඩායමක් හැටියට ක්‍රියා කරන්න මීට වඩා උනන්දුවක් දැක්විය යුතු නේද කියන එක අපි කල්පනා කරන්න ඕනැ. ක්‍රීඩා ක්ෂේත්‍රයේ පමණක් නොවෙයි. අනෙක් හැම ක්ෂේත්‍රයකමත්, කණ්ඩායමක් හැටියටත් අපේ නිපුනත්වය අපි පෙන්වන්න ඕන.

අද අපි මෙ රටේ සංවර්ධන ක්‍රියාදාමය, නිෂ්පාදන ක්‍රියාදාමය අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයට එක්කර ගෙන යනවා. තමුන්නාන්සේලා දන්නවා මෙතෙක් අධ්‍යාපනය, සංවර්ධනය, නිෂ්පාදනය, තාක්ෂණය වෙන වෙනම ගොනු හතරකට වෙන් වෙලා තිබුණේ. ඒ නිසා එකිනෙකට සම්බන්ධයක් ඇති වීමෙන් පුද්ගලයාගේ හැකියාවන් සහ කුශලතා ප්‍රකාශවීමෙන් ඔහුට ජීවනෝපායක් ගෙන යාමට බැරි තත්ත්වයක් ඇති වී තිබුණා. තරුණ කටයුතු පිළිබඳ අපි පත් කරපු කොමිෂන් සභාවේ නිර්දේශයක් අනුවයි අපි ජාතික අධ්‍යාපන කොමිෂමක් පත් කර තිබෙන්නේ. ස්ථිර

කොමිෂමක්. මේ තත්ත්වය ගැන අධ්‍යයන කරන්න. අද රටපුරාම ඒ කොමිෂන් සභාව ගමන් කරනවා. තරුණ කටයුතු පිළිබඳව සොයා බැලූ කොමිෂන් සභාවේ සභාපතිතුමාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් නමුත්නාත්සේලා කවුරුත් ඒ කොමිෂන් සභාව ඉදිරියට ගිහින් අදහස් ප්‍රකාශ කරන්න. අපට වුවමනා කරනවා අධ්‍යාපනය දැනුම වැඩි කරගැනීමට පමණක් නොව, අධ්‍යාපනය රටේ වැඩිදියුණුවට ජනතාවගේ උපන් හැකියාවන් ඉස්මතු කිරීමෙන් පොදු අභිවෘද්ධියක් ඇති වන තත්ත්වයකට පත් කර ගන්න ජනතාව අපට බරක් නොවෙයි. ජනතාවට පමණයි රටේ බර උසුලන්න පුළුවන් වෙන්නේ. රටට මුහුණ පාන්නට වන අභියෝග, රටේ වගකීම උසුලන්න පුළුවන් පරම්පරාවක් බිහි කිරීම අධ්‍යාපනයේ පරමාර්ථයයි. ඒ නිසා අධ්‍යාපනයට, සංවර්ධනයට, නිෂ්පාදනයට උචිත වන අන්දමට තාක්ෂණය මගින් අපේ හැදී වැඩී ගෙන එන දරු පරම්පරාවේ කුශලතා ප්‍රකාශ වන්නට අපි විධිවිධාන යෙදිය යුතුව තිබෙනවා. ඒ නිසා තමයි මේ ඉදිරි තුන් අවුරුද්ද තුළදී අපි අනුබද්ධ විශ්ව විද්‍යාල 25ක් මේ රටේ ඇති කරන්නේ. ඒ එක් එක් විශ්ව විද්‍යාලවලට ඒ ප්‍රදේශයට, ඒ සම්පත්වලට, ඒ තාක්ෂණයට සහ රටේ නිෂ්පාදනයට තුඩු දෙන අන්දමට ඒ විෂය මාලාවන් සකස් කරගෙන යනවා. ඒ විදියටයි අපි බලාපොරොත්තු වෙන්නේ තරුණ පාරම්පරාවේ අභිලාශයන් ඉටු කරන්න. ඒ වැඩපිළිවෙළේදී තරුණ සේවා සභාවෙන් අද ලැබෙන පෙළගැස්ම, පුහුණුව, අපි ඉතා අගේ කොට සලකනවා. අද නමුන්නාන්සේලා හැම විෂයකින්ම අපේ තරුණ තරුණියන්ට ලබා දෙන ඒ පුරෝගාමීත්වය මා ඉතා උසස් කොට සලකනවා. අවුරුදුපතා මම මේ අවස්ථාවට පැමිණෙන්නේ මුළු ජාතියේම, මුළු රටේම ප්‍රණාමය නමුන්නාන්සේලාට පිරිනමන්න.

ස්තුතියි !

3–

ජනාධිපති කාර්යාලය
පුස්තකාලය

மஹரகம தேசிய இளைஞர் சேவை மன்றத் தலைமையகத்தில் இடம்பெற்ற இளைஞர் விருது வழங்கல் வைபவத்தின்போது அதிமேதகு ஜனாதிபதி ரணசிங்க பிரேமதாச அவர்கள் ஆற்றிய உரை — 1992 ஜனவரி மாதம் 04 ஆந் திகதி

அடுத்தடுத்து வந்த மூன்று ஆண்டுகளிலும் இளைஞர் விருது வழங்கல் விழாவில் கலந்து கொள்ளும் நற்பேறு எனக்குக் கிடைத்தது. இப்புதிய வருடம் பிறந்து சில நாட்களுக்குப் பின்னர் இந்த விழாவினைக் கொண்டாடுகின்றீர்கள். வழமையாக இந்த விழா ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் திசெம்பர் மாதம் 31 ஆந் திகதியன்று கொண்டாடப்பட்டு வந்துள்ளது. "சாவ்" விளையாட்டுப் போட்டிகள் காரணமாக இவ்விழாவினை சில தினங்களால் நீங்கள் பின்போட்டு இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் அனைவரும் தெற்காசியப் பிராந்திய விளையாட்டுப் போட்டி சம்பந்தமான ஒழுங்குகளைச் செய்வதில் ஈடுபட்டு இருந்தீர்கள்.

இளைஞர் விவகார, விளையாட்டுத்துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு நந்தா மத்தியூ அவர்களது வழிகாட்டுதலின் கீழ் நீங்கள் அப்பணியினை வெற்றிகரமாகச் செய்து முடித்துள்ளீர்கள். அவருக்குப் பக்கபலமாக மனித வளத் திரட்டல் அமைச்சர் மாண்புமிகு தயாநந்த விக்கிரமசிங்க அவர்களும் விளையாட்டுத்துறை இராஜாங்க அமைச்சர் மாண்புமிகு டி. எம். ஆரியதாச அவர்களும் பணிபுரிந்தார்கள். அதேபோன்று இந்த அமைச்சின் செயலாளர் கேர்ணல் குடலிகம அவர்களும் ஏனைய செயலாளர்களும் இளைஞர் சேவை மன்றத்தின் தலைவர் உள்ளிட்ட ஏனைய உத்தியோகத்தர்களும் அந்த விளையாட்டுப் போட்டியின் வெற்றிக்காக அயராது உழைத்தனர். தெற்காசியப் பிராந்தியத்து விளையாட்டுப் போட்டியொன்று எமது நாட்டில் நடாத்தப்பட்ட முதல் தடவை இதுவாகும். அத்தகைய பாரியபணியை மிகுந்த சிறப் புடன் ஒழுங்குசெய்யும் ஆற்றல் எங்களுக்கு உள்ளதென்பது இதனால் நிருபணமாயிற்று. அத்தகைய பணிக்கு இன்றியமையாத வினைத் திறமையும் கட்டுப்பாடும் உங்களுக்கு உண்டு. விளையாட்டுத் துறைக்குரிய அமைச்சொன்றும் இளைஞர் சேவைமன்ற முறை யொன்றும் இந்நாட்டில் நிறுவப்பட்டதையடுத்து எமது நாடு கண்டுள்ள முன்னேற்றத்துக்கு இந்த விளையாட்டு விழா எடுத்துக்காட்டாகும்.

இந்த நிகழ்ச்சித் திட்டம் அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்ட விதம்பற்றி நான் அறிவேன். 1965 ஆம் ஆண்டு மாண்புமிகு டட்லி சேனாநாயக்கா அவர்களது ஆட்சியில் இராஜாங்க அமைச்சர் பதவியை வகித்த மாண்புமிகு ஜே. ஆர். ஜயவர்த்தன அவர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட இளைஞர்

விவகாரங்களைப்பற்றிய சட்டத்தின் மூலமே இந்தத் திட்டம் அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. அன்றுதான் நமது இளைய சந்ததியினரின் வளர்ச்சிக்கான புதியதோர் அத்திவாரம் இடப்பட்டது. அந்த நிகழ்ச்சித் திட்டம் 1977 ஆம் ஆண்டின் பின்னர் புத்துயிர் பெற்று வளரத் தொடங்கியது. விசேடமாக மாண்புமிக்க ரணில் விக்கிரமசிங்க அவர்கள் இந்த அமைச்சின் பணிகளைப் பொறுப்பேற்று, திரு. சரித்த ரத்வத்த அவர்களது தலைமையில் இளைஞர் மன்றத்தின் பணிகளை நிருவகிக்கத் தொடங்கிய பின்னர் இளைஞர்களது விவகாரங்கள் புதியதோர் பாதையில் செல்லத் தொடங்கின.

திரு. நந்தா மத்தியூ அவர்கள் இப் பணியினைப் பொறுப்பேற்ற பின்னர் கடந்த காலத்து அனுபவங்களையும் அனுசரித்து இளைஞர்கள் விவகாரங்கள் பற்றிய இந்த நிகழ்ச்சித் திட்டத்தை மேலும் விரிவாக நடைமுறைப்படுத்தினார். விசேடமாக இந்நாட்டில் தேசிய தனித் துவத்தினையும் சகோதரத்துவத்தினையும் சகவாழ்வினையும் ஏற்படுத் தத் துணைபுரியும் சமூகச் சூழலொன்று இளைஞர்கள் மத்தியில் இன்று ஏற்பட்டு வருகின்றதென்பதைக் காணலாம். அச் சீரிய திட்டத்துக்கு இளைஞர் சேவை மன்றம் தலைமை தாங்கி வருகின்றது.

கடந்த 3 ஆண்டுக் காலத்தில் அத்தகைய சூழலொன்றை ஏற்படுத்துவதற்கு நீங்கள் அறிமுகப்படுத்தியுள்ள வேலைத்திட்டம்பற்றி நான் அறிவேன். இத் திட்டத்தில் உள்ள முக்கியமான அமிசம் என்ன ? இளைஞர் ஒருவரின் அல்லது யுவதி ஒருவரின் இனம், மதம், குலம், கோத்திரம் ஆகியவற்றையும் அவர்கள் பிறந்த பிரதேசத்தையும் கவனத்தில் கொள்ளாமல் அவர்களுக்குரிய திறமை களைக் கண்டெடுத்து அத் திறமைகள் வளர்ந்து மலருவதற்கு வாய்ப்புகளை அளிப்பதன்மூலம் நீங்கள் இந்த எமது நாட்டில் புதியதோர் தேசியத் தனித்துவத்தினை ஏற்படுத்தி வருகின்றீர்கள் என்பதைக் கூறி இத் தருணத்தில் உங்களைப் பாராட்ட விரும்புகின்றேன்.

இன்று வாழும் முதியோர்களைவிட இளைய சந்ததியினரின் கையில்தான் இந்த நாட்டின் வருங்காலம் தங்கியுள்ளது. கூறுபடாத ஐக்கியமான இலங்கையொன்றில் வாழ்வாங்கு வாழக்கூடிய ஒளிமயமான வருங்காலத்தை உங்களுக்காகப் படைத்துக் கொடுக்கத்தான் நாங்கள் ஆவன செய்து வருகின்றோம். இந்நாட்டில் வாழும் மக்களது திறமைகள் எல்லாத் துறைகளிலும் பூத்து மலர்வதற்கு இடமளிக்க முடியுமாயின் எமக்கிடையில் உள்ள கருத்து பேதங்களும் சச்சரவுகளும் இல்லாமல்

போய்விடுகின்றன. பல்வேறு துறைகளை அளாவியவாறு நடாத்தப்படும் இவ்வருடாந்தப் போட்டிகளின்போது இளைஞர்களது திறமைகளை எங்ஙனம் போற்றுவீர்கள் என்பதை நிரூபித்துக் காட்டியுள்ளீர்கள்.

இலங்கையின் வடக்கிலும், தெற்கிலும், கிழக்கிலும், சுருங்கக் கூறின், இலங்கை பூராவிலும் இளைஞர் சேவை மன்றத்தின் பணிகள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. கடந்த மூன்று ஆண்டுக் காலத்தில் அமைச்சர் நந்தா மத்தியூ அவர்களும், அமைச்சர் தயாநந்த விக்கிரமசிங்க அவர்களும், அமைச்சர் டி. எம். ஆரியதாச அவர்களும் எமது இளைஞர்களுக்கிடையில் சமாதான சகவாழ்வினை ஏற்படுத்துவதற்கு விசேட பணிகளை அறிமுகப்படுத்தி உள்ளனர். கடந்த காலத்தில் எமது நாட்டு மக்களைப் பிரித்து, கூறுபடுத்தி, பேதப்படுத்தி, தவறானவழியில் இட்டுச்செல்வதற்கு ஏதுவான காரணிகள் யாவை என்பதைக் கண்டறிந்து அந்த முரண்பாடுகளை நீக்கிவிட்டு இலங்கை மக்கள் அனைவரையும் ஒன்றுசேர்க்கும் புதியதோர் திட்டம் அமுலாக்கப்பட்டு வருகின்றது. அத்திட்டம் பூத்து மலருவதை இன்று நாங்கள் காணுகின்றோம். அதனடிப்படையில் ஐக்கிய இலங்கை யொன்றை எமது இளம் சந்ததியினருக்கு விட்டுச் செல்வதற்கு நாங்கள் ஆவனசெய்து வருகின்றோம்.

கடந்த 20 ஆண்டுக் காலத்தில் எங்கள் மத்தியில் நிலவிய பிரிவினை வாதங்கள், முரண்பாடுகள், அபிப்பிராய பேதங்கள் எவையென்பது உங்களுக்குத் தெரியும். அவற்றின் காரணமாக எமக்கு ஏற்பட்ட பேரழிவும் உங்களுக்குத் தெரியும். சிலர் பிரிவினை வாதங்களினாலும், பிரித்தாள்வதனாலும், நாசகாரச் செயல்களினாலும் அரசியல் இலாபம் பெறுவதற்குக் காத்து நிற்கின்றனர். ஆனால் நாங்கள் இந்நாட்டில் வாழும் மக்கள் அனைவரையும் ஒன்றுசேர்த்து அதனால் விளையும் நற்பயன்களை எமது நாட்டு மக்கள் அனைவருக்கும் வழங்குவதற்கே ஆவன செய்து வருகின்றோம். தீய எண்ணங்களின் மூலம் மனிதத்துவத்தைக் கெடுக்கும் பான்மையிலமைந்த பல இயக்கங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. விடுதலைப் போராட்டம் என்ற பெயரில் மக்களிடையில் வாதபேதங்களையும் தீய எண்ணங்களையும் ஏற்படுத்தி இந்த நாட்டை ஏகாதிபத்தியத்தின் இரும்புச் சப்பாத்தின்கீழ் கொண்டு வருவதற்கு மேற்கொண்ட முயற்சி பற்றி உங்களுக்குத் தெரியும். சிற்சில காரணங்களைக் கூறி இளைஞர்களது உள்ளங்களைக் கெடுத்துள்ளனர். சமுதாயத்தில் நிலவிய பல்வேறு அநீதிகளை எடுத்துக் காட்டி இளைஞர்களைத் தவறான வழியில் இட்டுச் சென்றனர். அத்தகைய சமுதாய அநீதிகளை நீக்குவதற்கு நாங்கள் கடந்த மூன்று ஆண்டுக் காலத்தில் முயன்று வரு

கின்றோம். நடவடிக்கை எடுத்து வருகின்றோம். இளைஞர்களது உள்ளம், இளைஞர்களது முயற்சி நாசகாரச் செயல்களை நோக்கிச் செல்லும் சூழலினை மாற்றுவதற்குத்தான் நாங்கள் ஆவன செய்து வருகின்றோம்.

இன, மத, சாதி, வகுப்பு பாகுபாடுகளின் அடிப்படையில் அல்லது மாகாண அடிப்படையில் அல்லது அவரவர் ஏற்றுக்கொண்ட அரசியல் கருத்தியல்வாதங்களின் அடிப்படையில் திறமைக்கு இடமளிக்காத நிலை மேற்கூறிய நாசகாரச் சக்திகளுக்கு மூலப்பொருள்களாக அமைந் திருந்ததென்பது உங்களுக்குத் தெரியும். அந்த நிதானத்தை நாங்கள் அகற்றியுள்ளோம். ஏதாவதொரு நிலைமைக்கு ஏதுவான காரணத் தினைக் கருத்திற்கொண்டுதான் நாங்கள் செயற்படுதல் வேண்டும். இன்று திறமையினையும் தேவையினையும் மதித்து அவற்றைப் போற்றுவதற்கு நாங்கள் தீவிர முயற்சி எடுத்து வருகின்றோம். சமூக அநீதிகளை இயன்றவரை நீக்கிவிடுவதற்கு நாங்கள் பல்வேறு நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகின்றோம். இத்தகைய நடவடிக்கைகளின் காரணமாக வடக்குக் கிழக்கு நெருக்கடி நிலையினையும் மாற்றிக்கொள்ளக்கூடிய நற்பயன்கள் கிடைத்துள்ளனவென்பது உங்களுக்குத் தெரியும். இந்த நடவடிக்கைகளால் விளைந்த நற்பயன் யாது? விசேடமாக இதற்கு முன்னர் ஆயுதம் ஏந்தி அரசாங்கத்துக்கு எதிராக போர் செய்து வந்த பல குழுக்கள் — எல். ரீ. ரீ. ஈ. யினரைத் தவிர்ந்த ஏனைய குழுக்கள் — அந்தப் போர் நடவடிக்கைகளைக் கைவிட்டு அரசியல் ஓட்டத்தில் சேர்ந்துள்ளமையாகும். அதனால் உணரக்கூடிய கருத்து யாது ? சமூக அநீதிகளை நீக்கும் அளவுக்கு சமுதாயத்தில் நீதியான நிலை ஏற்படுகின்றது. அத்துடன் வன்முறைகளில் ஈடுபாடு கொண் டவர்கள் அகிம்சை நெறியின் பாற்பட்ட சனநாயக முறையில் சேர்வார்களென்பதை நாங்கள் புரிந்துகொள்ளுதல் வேண்டும்.

ஜே. வி. பீ. யினரின் கொடுங்கோல் நிலவிய காலத்திலும் வடக்கு, கிழக்கு நெருக்கடி நிலவும் இற்றைய காலத்திலும் இந்த நாட்டினதும் அமைதியை விரும்பும் மக்களினதும் பாதுகாப்புக் கருதி தமது உயி ரினையும் பணயம் வைத்து போர் முனைக்குச் சென்றவர்கள், இப்பொழுது சென்றுகொண்டிருப்பவர்கள் வேறு யாருமல்ல. எமது முப்படைகளைச் சேர்ந்த இளைஞர்களே. பொலிசுச் சேவையைச் சேர்ந்த வீரம்மிக்க இளைஞர்களே, அவர்கள் தமது உயிரினையும் பணயம் வைத்து தமது குடும்பங்களின் வருங்காலம்பற்றி சிறிதளவும் அக்கறை கொள்ளாமல் எவ்வளவு அர்ப்பணிப்புடன் பணிபுரிந்தார்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். இப்பொழுது பணிபுரிந்து வருகின்றார்கள் என்பதும் உங்

களுக்குத் தெரியும். ஜே. வி. பீ. யின் கொடுமைக்கு இந்நாடு அடிமைப் பட்டிருந்திருந்தால் இன்று இந்த நாட்டில் சனநாயகம் நிலைபெற்றிருக்க மாட்டாது. எமது முப்படைகளையும் பொலிசுப் படையினையும் சேர்ந்த அஞ்சாநெஞ்சம் கொண்ட இளைஞர்கள்தான் அக்கொடுமையினை முறியடித்தார்கள்.

வடக்கு, கிழக்குப் பிரதேசங்களில் வாழுகின்ற அப்பாவித் தமிழ் மக்களையும் முஸ்லிம் மக்களையும் சிங்கள மக்களையும் எமது முப்படைகளைச் சேர்ந்த இளைஞர்களும் பொலிசுப் படையைச் சேர்ந்த வீரம்மிக்க இளைஞர்களும் பாதுகாத்து வருகின்றனர். யுத்தத்தின் பாற்பட்ட செயல்முறையொன்றின் மூலம் பயங்கரவாதத்தை முறியடிக்கும் வாய்ப்பு எங்களுக்குக் கிட்டலாம். ஆயினும், நமது உண்மையான நோக்கம் யாது ? வடக்கிலும் கிழக்கிலும் வாழுகின்ற அப்பாவி மக்களுக்கு உண்மையான வெற்றியினை வென்றெடுப்பதுதான் எமது உண்மையான நோக்கம் ஆகும். அந்த வெற்றியினை நாங்கள் எங்ஙனம் அவர்களுக்கு ஈட்டிக்கொடுக்க முடியும். வடக்கிலும் கிழக்கிலும் வாழுகின்ற அம்மக்கள் இந்த நாட்டைத் தமது தாய்நாடாகக் கொண்டவர்கள் ஆவர். ஏனைய நாடுகளுக்குச் சென்று உயிர் வாழக்கூடிய சாத்தியம் அவர்களுக்கு இல்லை. அவர்கள் எங்களுடன் பிறந்து வளர்ந்த இலங்கை நாட்டு மக்களாவர். தமிழ் மக்களைப் போன்று சிங்கள மக்களும் முஸ்லிம் மக்களும் அப்பிரதேசங்களில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இம்மக்கள் அனைவரும் இந்த நாட்டைத் தமது தாயகமாகக் கொண்டு வாழ்ந்து வருகின்றனர். மக்கள் விகிதாசாரத்தின்படி இந்நாட்டில் 74% மானோர் சிங்கள பௌத்த மக்களாவர். 26% மானோர் சிங்களவர் அல்லாத பௌத்தர்களும் அல்லாத மக்களாவர். இந்த நாடு 100 க்கு 100 வீதம் இறைமை கொண்ட நாடாகவும் ஆட்புல ஒருமை கொண்ட நாடாகவும் ஐக்கியமுள்ள நாடாகவும் பேணப்படவேண்டுமென நாங்கள் கருது கின்றோம். அங்ஙனம் 100 க்கு 100 வீதமான சுயாதீனத்தையும் இறைமையினையும் ஆட்புல ஒருமையினையும் ஐக்கியத்தையும் பேண வேண்டுமாயின் இந்நாட்டில் வாழும் 100 க்கு 100 வீதமான மக்கள் அனைவருக்கும் நீதி வழங்கப்பட வேண்டுமென்பதை நீங்கள் ஒப்புக் கொள்வீர்கள் என்பதில் எனக்கு ஐயமில்லை. அங்ஙனம் பரந்த மனப்பான்மையுடன் நடவடிக்கை எடுக்காமல், அதாவது சிறு பான்மையினருக்கு நீதி நியாயத்தை வழங்குவதற்கு தவறிவிடும் பட்சத்தில் நாங்கள் பெரும்பான்மையானவர்கள், அவர்கள் சிறு பான்மையானவர்கள் என்ற அடிப்படையில் நடவடிக்கை எடுக்கும் பட்சத்தில் இந்த நாட்டில் நிலப்பரப்பின் 74% மட்டுமே எமக்கு உரித்தாகிவிடுமென்பதை நாங்கள் மறத்தல் ஆகாது.

இப் பேரழிவினை நோக்கி எமது நாடு செல்வதை தடுக்கக்கூடிய வழி யாது ? இங்ஙனம் கூறுபட்ட நாடொன்றை எமது வருங்கால சந்ததியினருக்கு விட்டுச் செல்வதற்கு நாங்கள் கருதுகின்றோமா ? இல்லை. அத்தகைய பேரழிவிலிருந்து எமது தாய் நாட்டைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு நாங்கள் அனைவரும் ஒன்றுசேர்ந்து யாவரினதும் உரிமைகளைக் காப்பாற்றி நீதி வழங்கக்கூடிய திட்டமொன்றை செயல்படுத்துதல் வேண்டும்.

இன்று சர்வகட்சி மாநாடும் பாராளுமன்றத்தினால் நியமிக்கப்பட்டுள்ள தெரிவுக்குழுவும் இந்நாட்டின் இறைமையினையும், ஆட்புல ஒருமையினையும், ஐக்கியத்தினையும் பேணக்கூடிய அரசியல் தீர்வொன்றை, அதாவது, யாவருக்கும் நீதி வழங்கப்படும் தீர்வொன்றைக் காண்பதற்கு ஆவனசெய்து வருகின்றன. சர்வகட்சி மாநாட்டில் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதிகளும் உள்ளனர். பாராளுமன்றத்தில் பிரதிநிதித்துவம் அற்ற கட்சியின் உறுப்பினர்களும் உள்ளனர். பாராளுமன்றத் தெரிவுக்குழுவில் பாராளுமன்றத்தில் பிரதிநிதித்துவம் வகிக்கின்ற சகல கட்சிகளினதும் உறுப்பினர்கள் அங்கம் வகிக்கின்றனர். இவ்விரண்டு அமைப்புகளின் மூலம் இந்நாட்டில் வாழும் அனைவருக்கும் நீதி வழங்கப்படக்கூடிய தீர்வொன்று காணப்படமுடியுமென்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு உண்டு. எமது நாட்டின் வருங்கால வாரிசுகளாகவுள்ள எமது இளம் தலைமுறையினர் அனைவரும் முழுநாட்டினதும் ஐக்கியத்தினைப் பேணிக்காக்கும் வண்ணம் முழுநாட்டிலும் வாழுகின்ற சகல இன மக்களினதும் உரிமைகளுக்குப் பங்கம் இழைக்காத அரசியல் தீர்வொன்றைப்பற்றி யோசனை செய்ய வேண்டுமென்பதைக் கேட்டுக்கொள்வதற்கே இந்த விடயத்தை இத்தருணத்தில் நான் உங்களுக்கு பிரஸ்தாபிக்க எண்ணினேன். இளைஞர் சேவை மன்றத்தில் இந்நாட்டின் சகல இனங்களையும் சேர்ந்த இளைஞர்கள் அணிவகுத்து இருக்கின்றார்கள். எனவே, உங்கள் அனைவரிடமும் நான் இந்த வேண்டுகோளினை விடுகின்றேன். இந்த நாட்டின் வருங்காலம் உங்களிடம்தான் ஒப்படைக்கப்படப் போகின்றது. அங்ஙனமாயின் இந்த விடயத்தைப்பற்றிய உங்கள் அபிப்பிராயங்களைப் பாராளுமன்றத் தெரிவுக்குழுவுக்குச் சமர்ப்பிக்கும் கடப்பாடு உங்களுக்கு உண்டு. அது உங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள மாபெரும் கடப்பாடாகும். எனவே, இந்தநாட்டின் வருங்கால நலனைக் கருத்திற் கொண்டு உங்களுடைய சிபாரிசுகளைப் பாராளுமன்றத் தெரிவுக்குழுவுக்குச் சமர்ப்பிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

நாங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டிய யதார்த்த நிலையொன்று உண்டு. நாங்கள் பிறவியெடுப்பதற்கு முன்னர் அந்தந்த இனத்தில் பிறக்க வேண்டுமென்ற விருப்பங் கொண்டிருக்கவில்லை. பிறந்த பின்னர்தான் சிங்கள குடும்பத்திலும், தமிழ் குடும்பத்திலும், முஸ்லிம் குடும்பத்திலும் அல்லது பர்கர் குடும்பத்திலும் அல்லது வேறெந்தக் குடும்பத்திலும் பிறந்துள்ளோம் என்பதை உணர்கின்றோம். நாங்கள் பல மதங்களைப் பின்பற்றுகின்ற குடும்பங்களில் பிறந்துள்ளோம். ஆனால், அங்ஙனம் பிறக்க வேண்டுமென முன்கூட்டியே நாங்கள் தீர்மானம் எடுக்கவில்லை. இங்கு பிறப்பதற்கு முன்னர் நாங்கள் எந்தக் குடும்பத்தில் அங்கத்தவராக இருந்தோமா ? எந்த நாட்டில் பிரஜைகளாக இருந்தோமா ? எந்த இனத்தின் அல்லது எந்த மதத்தின் உறுப்பினராக இருந்தோமா ? என்பது பற்றி எங்களுக்குத் தெரியாது. மரணத்திற்குப் பின்னர் எந்த நாட்டில் பிறக்கப்போவோமா ? எந்த இனத்தில் பிறக்கப்போவோமா ? எந்த சாதியில் பிறக்கப்போவோமா ? என்பது பற்றியும் எங்களுக்குத் தெரியாது. வருங் காலத்தில் ஏற்படும் இந்த நிகழ்ச்சிகள் நாங்கள் நிச்சயித்துக் கொள்ள முடியாதவைகளாகும். இவை உலக நியதியின் பாற்பட்டவைகளாகும். அங்ஙனமாயின் குறிப்பிட்டவொரு பிரச்சினையை ஆராயும் போது அந்தப் பிரச்சினைக்குரியவர் எந்த இனத்துக்கு, எந்த மதத்துக்கு, எந்தக் குலத்துக்கு, எந்த வகுப்புக்கு உரியவர் என்று பாகுபாடு காட்டுவதில் பயன் உள்ளதா என்பதை யோசித்துப் பார்த்தல் வேண்டும். அத்தகைய ஆய்வொன்றில் ஈடுபாடு கொள்வதற்கு சாலப்பொருத்தமான காலம் இளமைக் காலமாகும். இளைஞர்களாகிய நீங்கள்தான் இந்த நாட்டைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டும்.

இளம் பிராயத்தில் உள்ளவர்கள்தான் இன்று இராணுவத்திலும் பொலிசுப் படையிலும் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகின்றார்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். உங்கள் வயதிலுள்ள ஏராளமானவர்கள் இன்று முப்படையிலும் பொலிசுப் படையிலும் சேர்ந்து இந்த நாட்டைப் பாது காக்கும் பணியில் ஈடுபட்டு உள்ளனர். அவர்கள் அஞ்சாநெஞ்சம் கொண்டவர்களாய் எண்ணிறந்த இன்னல்களைத் தாங்கிக் கொண்டவர்களாயும் தமது உயிரினையும் தியாகம் செய்தவர்களாயும் இந்த நாட்டில் சமாதானத்தை நிலைநாட்டுவதற்குப் பணிபுரிந்து வருகின்றனர். எனவே, இவ்விடயம் பற்றி ஆற அமர யோசித்து உங்கள் அபிப்பிராயங்களைப் பாராளுமன்றத் தெரிவுக்குழுவுக்குச் சமர்ப்பிப்பது மிக அவசியமாகுமென நான் கருதுகின்றேன்.

கடந்த காலங்களில் ஏற்பட்ட இனக்கலவரங்களும் வன்முறைகளும் நாசகார வேலைகளும் கொள்ளைகளும் ஏற்படாதவண்ணம் இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகாணவேண்டுமென எமது அரசாங்கம் கருதுகின் றது. இந்தக் கருத்தினை நீங்களும் ஒப்புக்கொள்வீர்கள் என நினைக் கின்றேன். இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்குச் சிற்சில நடவடிக் கைகள் எடுக்கப்பட்ட காலங்களில் ஏற்பட்ட வன்முறைகளும் இனவெறி யினைத் தூண்டும் செயல்களும் கொள்ளைகளும் சொத்திழப்புகளும் எவ்வளவு பாரதூரமானவை என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். அத்தகைய நிலை மீண்டும் உருவாவதை நாங்கள் தவிர்த்துக்கொள்ளல் வேண்டும். அத்தகைய பரிதாபகரமான நிலை மீண்டும் ஏற்பட்டால் 5 அல்லது 6 வருடங்களுக்குப் பின்னர் மாபெரும் அழிவு ஏற்பட இடமுண்டு. கடந்த காலத்தில் ஏற்பட்ட இனக்கலவரங்களாலும் அக்கலவரங்கள் காரணமாக ஏற்பட்ட பாதகச் செயல்களாலும் எவ்வளவு சொத்துக்கள் அழிக்கப்பட்ட தென்பது உங்களுக்குத் தெரியும். அந்தச் சொத்தழிவு ஏற்படாதிருப்பின் எமது நாட்டு இளைஞர்களின் முன்னேற்றத்துக்கு இன்றியமையாத பல பணிகளை செய்யக்கூடிய வாய்ப்பு எங்களுக்கு கிடைத்திருக்கும். மாபெரும் சொத்தழிவு ஏற்பட்டது. அதனைத் தவிர்த்துக்கொள்ளக்கூடிய நிலை இருந்திருந்தால் கல்வித்துறையில் மட்டுமன்றி தொழில்நுட்பத் துறையிலும் இளைஞர்களுக்கு பயிற்சிகளை அளிப்பதற்கு பல திட்டங் களை அறிமுகப்படுத்தும் வாய்ப்பும் இருந்திருக்கும். அத்தகைய கேவல மான நிலை மீண்டும் ஏற்படுவதை நாங்கள் தவிர்த்துக்கொள்ளுதல் வேண்டும்.

எமது இளைஞர் யுவதிகளின் திறமைகளை அவர்களுக்கும் எமது நாட்டுக்கும் பயன்படுத்திக்கொள்ளக்கூடிய சமுதாயச் சூழலொன்றை உருவாக்குவது இன்றையத் தேவையென்பது உங்களுக்குத் தெரியும். சில தினங்களுக்கு முன்னர் இடம்பெற்ற தெற்காசியப் பிராந்திய விளையாட்டுப் போட்டிகளை உற்றுநோக்குமிடத்து எமது இளைஞர்களுக்குப் பொருத்த மான வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் அவர்கள் தமது திறமைகளை நன்றாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளக்கூடிய நிலையில் உள்ளனரென்பது புலனாயிற்று. அவ்விளையாட்டுப் போட்டி இடம்பெற்ற காலத்தில் தொலைக்காட்சி, சுயாதீன தொலைக்காட்சி, வானொலி, புதினத் தாள்கள் ஆகிய சகல தொடர்புச் சாதனங்களும் இலங்கையின் வெற்றிக்காக பிரார்த்தனை செய்தன. அந்த நேரத்தில் இலங்கை நாடு சார்பில் தங்கப் பதக்கம் பெற்றுக் கொண்டவர் எந்த இனத்தில், எந்தக் குலத்தில், எந்த வகுப்பில், எந்த மாகாணத்தில் பிறந்தவர் என்பதை எவரும் ஆலோசிக்கவில்லை. "எமது விளையாட்டு வீரரொருவர் வெற்றி

ජනාධිපති කාර්යාලය
පුස්තකාලය

யீட்டியுள்ளார்" என்று எல்லா இனங்களையும் சேர்ந்த இலங்கை மக்கள் ஆரவாரம் செய்தனரென்பது உங்களுக்குத் தெரியும். அதே மாதிரியான புரிந்துணர்வினை —எமது வீரர்கள் விளையாட்டில் காட்டிய திறமை பற்றிய புரிந்துணர்வினை நம்நாட்டிலுள்ள ஏனைய துறைகள் விடயத்திலும் ஏன் எங்களால் எற்படுத்திக்கொள்ள முடியாது எனக் கேட்க விரும்புகின்றேன். எமது நாட்டின் சார்பாக வெற்றியீட்டிய வீரர்களின் பெயர்களையோ, அவர்களின் இனங்களையோ, அவர்களின் மதங்களையோ, அவர்கள் பிறந்த மாகாணங்களையோ நாங்கள் கவனத்துக்கு எடுக்கவில்லை. நாங்கள் கவனத்திற்கொண்ட ஒரேயொரு விடயம் அவர்கள் வெற்றிபெற்று எமது நாட்டுக்குப் புகழினைத் தேடித் தந்துள்ளனரென்பதேயாகும். இந்த நாட்டில் பிறந்து, இந்த நாட்டிலேயே கல்வி கற்ற எமது நாட்டைச் சேர்ந்த இளைஞர்கள், யுவதிகள் என்ற அன்புக் கசிவுடன் அந்த வீரர்களைப் பாராட்டுவதற்கு நாட்டிலுள்ள சகல மக்களும் ஒன்றுசேர்ந்தனரென்பதை நாங்கள் கண்டோம். விளையாட்டு வீரர்களை இன, மத, சாதி பாகுபாடற்ற முறையில் பாராட்டும் இந்தப் பெருந்தன்மையை நாங்கள் ஏனைய துறைகளிலும் காட்டவேண்டுமென நான் நினைக்கின்றேன்.

இளைஞர்கள் சேவை மன்றம் தமது சாதனைகளைக் குறித்து இன்று பெருமைபடக்கூடிய நிலையில் இருக்கின்றது. இம்மன்றத்தின் பணிகள் நாட்டின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் விரிந்து சென்றுள்ளன. அதனால், எமது கிராமிய இளைஞர் யுவதிகளினதும் சிறார் சிறுமியர்களினதும் திறமைகள் வளர்ந்துள்ளன. இங்ஙனம் இந்த மன்றத்தின் சேவையைப் பன்முகப்படுத்துதல் இன்றியமையாததாகும். "சாவ்" விளையாட்டுப் போட்டியின்போது ஆடவர்களுக்கான கரப்பந்தாட்டப் போட்டியில் எமது ஆடவர் குழு தோல்வி கண்டது குறித்து நாங்கள் அனைவரும் வருத்தமுற்றிருந்தோம். ஆயினும், பின்னர் எமது கரப்பந்தாட்டப் பெண்டிர் குழுவினர் அந்த வரலாற்றுப் பெருமைமிக்க வெற்றியினை ஈட்டியபொழுது எமது கவலை ஒருவாறு தீர்ந்தது. கரப்பந்தாட்டம் தேசிய விளையாட்டு என்றவகையில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு இலங்கையின் எல்லாப் பகுதிகளிலுமுள்ள நகரங்களிலும் கிராமங்களிலும் விளையாடப்பட்டு வருகின்றது. குழுமங்களாக விளையாடும்பொழுது எமது விளையாட்டு வீரர்கள் அவ்வளவு சிறப்பாக விளையாடவில்லை எனலாம். தனிப்பட்ட முறையில் போட்டியிட்ட பல வீரர்கள் எளிதில் வெற்றியைத் தட்டிக் கொண்டனர். குழும விளையாட்டுப் போட்டிகளில் நாங்கள் பின்தங்கிய நிலையில் இருந்தோம். குழுமங்களாகச் செயற்படும்பொழுது சிறந்த

முறையில் பணியாற்ற முடியாமல் இருப்பது எமது நாட்டவர்களின் குறைபாடாகும். ஒரே குழுவாகச் செயல்படும் பொழுது இதனைவிட மிகுந்த ஊக்கத்துடன் பணியாற்ற வேண்டுமென்பதை நாங்கள் யோசித்துப் பார்த்தல் வேண்டும். விளையாட்டுத் துறையில் மட்டுமன்றி ஏனைய சகல துறைகளிலும் ஒரு குழுவென்ற கூட்டுப்பொறுப்புடன் எமது திறமையினைக் காட்டுவதற்கு நாங்கள் முன்வருதல் வேண்டும்.

இன்று நாங்கள் இந்நாட்டின் அபிவிருத்திச் செயல்முறையினையும் உற்பத்திச் செயல்முறையினையும் கல்வித் துறையோடு ஒருங்கிணைத்து வருகின்றோம். இதுகாறும் கல்வித் துறை, அபிவிருத்தித் துறை, உற்பத்தித் துறை, தொழில்நுட்பத் துறை ஆகியன வெவ்வேறு நான்கு பிரிவுகளாகவே இயங்கி வந்துள்ளன. எனவே, இத்துறைகள் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட முறையில் தனிநபர்களது திறைமைகளையும் ஆற்றல்களையும் பயன்படுத்திக்கொண்டு சீவனோபாயங்களை ஏற்படுத்திக்கொள்ள முடியாத நிலை ஏற்பட்டு இருந்தது. இளைஞர்கள் விவகாரங்கள் பற்றித் தாபிக்கப்பட்ட ஆணைக்குழுவின் விதப்புரையின்பேரில் நாங்கள் தேசிய கல்வி ஆணைக்குழுவொன்றை நியமித்து உள்ளோம். அது, இடையறாது இயங்கும் ஆணைக்குழுவாகும். இந்த ஆணைக்குழு இன்று நாட்டின் சகல பகுதிகளுக்கும் சென்று நமது நாட்டுக் கல்வி நிலைமையினை ஆராய்ந்து வருகின்றது. அந்தக் கல்வி ஆணைக்குழு இளைஞர்கள் சம்பந்தமான ஆணைக்குழுவின் தவிசாளரது தலைமையில் இயங்குகின்றது. நீங்கள் அனைவரும் அக்கல்வி ஆணைக்குழுவின் முன்னிலைக்குச் சென்று உங்கள் அபிப்பிராயங்களைச் சமர்ப்பித்தல் வேண்டும். எமது கல்வித் துறையின் மேம்பாட்டுக்கு மட்டுமின்றி எமது கல்வியின் மூலம் நாட்டு மக்களது திறமைகளை அபிவிருத்தி செய்வதன் மூலம் முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு நாங்கள் கருதுகின்றோம். பொதுமக்கள் எமக்குப் பாரமாக இருப்பதாக நாங்கள் கருதமாட்டோம். பொது மக்கள்தான் இந்த நாட்டின் பாரத்தைச் சுமப்பவர்கள் ஆவர். நாடு எதிர்நோக்கும் சவால்களைச் சமாளிக்கவும் நாட்டின் பொறுப்புக்களைத் தாங்கிக்கொள்ளவும் சக்தி வாய்ந்த இளம் சந்ததியினரைத் தோற்றுவிப்பது கல்வியின் நோக்கமாகும். எனவே, கல்வியானது அபிவிருத்திக்கும் உற்பத்திக்கும் ஏற்றவாறு தொழில் நுட்பத்தின் மூலம் வளர்ந்துவருகின்ற எமது சிறார்களின் திறமைகளை மலரச் செய்வதற்கு நாங்கள் ஆவன செய்தல் வேண்டும். இதனைக் கருத்திற்கொண்டுதான் எதிர்வரும் மூன்று ஆண்டு காலத்தில் நாங்கள் இணைந்த பல்கலைக்கழகக் கல்லூரிகளை இந்நாட்டில் தாபிக்கப் போகின்றோம். குறிப்பிட்ட பல்கலைக்கழகத்துக்கும், குறித்த

தொழில்நுட்பவியலுக்கும் மாகாணத்திற்கும் குறித்த வளங்களுக்கும், குறித்த பொது உற்பத்தித் துறைக்கும் ஏற்புடைய பாடவிதானங்கள் தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இளம் சந்ததியினரின் அபிலாசைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு நாங்கள் இத்தகைய நடவடிக்கை களை எடுத்து வருகின்றோம். அத்தகைய திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத் தும் பொழுது இளைஞர் சேவை மன்றத்தினால் வழங்கப்படும் தேர்ச்சி களையும் பயிற்சியினையும் நாங்கள் பெரிதும் போற்றுகின்றோம். இன்று நீங்கள் எமது இளைஞர் யுவதிகளுக்கு எல்லாத் துறைகளிலும் வ்ழங்கி வருகின்ற முன்னோடித் திட்டங்களை நான் பெரிதும் மதிக்கின்றேன். நீங்கள் ஆற்றிவருகின்ற இம் மகத்தான் சேவைக்கு நாட்டு மக்கள் அனைவரினதும் மரியாதையினைச் செலுத்தும் நோக்கில்தான் நான் ஆண்டுதோறும் இவ்விருது வழங்கல் விழாவினைச் சிறப்பிக்க இங்கு வருகின்றேன்.

நன்றி.

SPEECH MADE BY HIS EXCELLENCY RANASINGHE PREMADASA, THE PRESIDENT AT THE YOUTH AWARDS CEREMONY OF THE NATIONAL YOUTH SERVICES COUNCIL HELD AT ITS HEADQUARTERS AT MAHARAGAMA ON 4TH JANUARY, 1992

I am glad that I have been able to participate in the Youth Awards Ceremony of your Council for three consecutive years. You are holding this present ceremony soon after the New Year. Usually you hold it on the 31st of December. Perhaps you had to postpone the event by a few days because of the SAF Games.

This tremendous task of conducting the SAF Games was carried out successfully under the leadership of the Youth Affairs and Sports Minister Mr. Nanda Mathew. He was ably assisted by Human Resources Mobilisation Minister Mr. Dayananda Wickremasinghe and State Minister for Sports Mr. D. M. Ariyadasa. We are also aware that Col. Kudaligama, the Secretary to the Ministry of Youth Affairs and Sports and a number of other Secretaries of Ministries, the Chairman and officials of the National Youth Services Council worked with much dedication to make that event a success. This was the first ever South Asian Games held in this country and it became clear that we had the capacity to handle an event of this magnitude in a manner that could draw praise from all concerned.

You generated the keenness and efficiency that were required to perform that task commendably. This goes to show the extent of the good and progress that have resulted from the establishment of a Ministry of this nature and the scheme of Youth Councils of this type.

I recall the origin of this whole programme. The National Youth Services Council was established as a result of the Youth Affairs Act introduced by His Excellency J. R. Jayewardene as Minister of State under the Dudley Senanayake Government of 1965. It laid the foundation for a new upsurge in Youth Development Affairs in this country. This programme came to be still more fortified after 1977. Specially after the Hon. Ranil Wickremasinghe became the Minister of Youth Affairs and Sports and the activities of the National Youth Services Council came to be reorganised under the guidance of Mr. Charita Ratwatte as its Chairman, much progress resulted in the activities of the Council along many a new path of advance. After Mr. Nanda Mathew took charge of the Ministry, benefitting from past experience, the Council's activities were greatly widened. We see today the foundation being laid by the Youth of this country for the emergence of a national identity, and the creation of a brotherhood among all sections of the people for their peaceful co-existence. The National Youth Services Council is spearheading this welcome development.

I am aware of the way you have approached this task during the last three years. There is a very conspicuous feature of that approach. That is the very sincere effort that has been made to afford opportunity of advancement to the youth of this country giving due recognition to their talents qualifications and abilities irrespective of differences of religion, caste, class or area of residence. This is cementing national unity and helping the emergence of a national identity. I highly appreciate this effort and congratulate you for it. The youth will be more responsible for the future of our country than the adults living today. We want to leave to you an undivided country and to do everything possible to ensure your

future prosperity. **If in every sphere of our national life we ensure opportunity to our citizens on the basis of their talents and abilities, much of the differences and suspicions that exist today will vanish resulting in better understanding. In the annual competitions you hold you have amply demonstrated how you give recognition to talent and ability irrespective of other considerations.**

Activities of the Youth Services Council are being carried out in all parts of the country North, South, East and West. Minister Nanda Mathew along with Ministers Dayananda Wickremasinghe and D. M. Ariyadasa have made great efforts to instill the spirit of peaceful co-existence among the younger generation. A new programme has been carried out to find out the reasons that brought about divisions and conflicts among the people and unite the people. Today we are about to reap the fruits of such endeavours. That is why we are endeavouring to bequeath to you a united Shri Lanka.

You know to what extent we were divided during the past twenty years. To what extent the country and the people suffered due to various disputes and conflicts? Some tried to reap benefits through separatism, division and sabotage. But we are committed to provide benefits to the people through a policy of unity and harmony. We know that various campaigns were launched to degrade humanity by spreading vicious ideas and views. You all know the attempts made to trample the people under the iron heels of dictatorship through the spread of violence, conflicts and suffering among the people in the name of liberation. Attempts were also made to corrupt youthful minds trotting out various excuses. Youths were misled on the basis of certain social injustices. We have endeavoured during the past three years to eliminate as

far as possible those social injustices. We endeavoured to change the situation which led the youth to vicious and destructive activities.

You also know that the situation that prevailed where a person with merit and capabilities did not get a place because of his race, creed, class or political following provided the raw-material for destructive elements and powers to mislead the youth. We have removed the causes. We have to act by taking into account the causes which led to a dispute or conflict. What we are endeavouring to do is to give the due place to a persons's capability and talents, and opportunity to every need and requirement. We have taken various steps to eradicate social injustices. It is because of this that we have been able to get good results in the North-East conflict. What are these good results we have achieved? It is that all Groups except one – the LTTE – who had earlier waged an armed struggle against the Government have abandoned their militant struggle and entered the political mainstream. What is the lesson we can learn from this? We must realise that the more we eliminate the social injustices and bring forth justice and fairplay those given to violence would turn to non-violence and enter the democratic mainstream.

It is the heroic youths in our Armed Services and the Police who came forward to protect the people and the country risking their lives during the period of the J.V.P. terror and the conflicts in the North and East. We all know what sacrifices they made, without considering the safety of their family members or their future. **If the J.V.P. terror succeeded in their destructive aims, there would not have been democracy in the country today. It is our heroic youths in the Armed services and the Police who**

preserved and protected democracy in the country.

Even today it is these youths in the Armed Services and the Police who are providing security and protection for the Tamil, Muslim and Sinhala communities in the North and East. **We may be able to eliminate terrorism through an armed effort. But our aim is to give the innocent people of the North and East a genuine victory. How are we to ensure them a genuine victory?**

They are also people who are born in this country and consider it their motherland. They are also Shri Lankans who have lived and grown up among us as one people. **Of course they – the Sinhala, Tamil and Muslim communities – live in different parts of this same country. If we take the population proportion the Sinhala Buddhists constitute 74 per cent and the non-Sinhala and non-Buddhist people together make up 26 per cent. I am sure all of us want to make the sovereignty, the territorial integrity and the unitary state of the country one hundred per cent safe in spite of this difference. That being so I am sure you will agree that the only way to achieve that objective is to ensure one hundred per cent fair treatment to all the people of this country. If that is not done – if we do not be fair by the minorities – if we persist in thinking on narrow lines and allow our thinking to be coloured by the prejudices associated with the majority-minority relationship in our treatment of the minorities, we will be left with only 74 per cent of the territory of this country.**

Should we not think of ways and means of averting that disaster befalling our country? Can we afford to leave to posterity a divided country? Certainly we cannot. In order to prevent their national calamity, we all must get together and decide on a solution that would ensure justice to all.

Today the All Party Conference and the Select Committee appointed by the Parliament are working hard to find a fair solution, a solution that will protect the sovereignty, the territorial integrity and the unitary state of the country. There are both representatives of political parties represented in Parliament and of those not represented in Parliament in the All Party Conference. In the Parliamentary Select Committee there are representatives of all parties represented in Parliament. **We have a firm belief that a fair solution to the present problem will emerge from these two forums. I touched on this problem on this occasion in order to make an appeal to the youth of this country who will be called upon to guide the destinies of the country in the future, to help in the effort to evolve a solution which will be fair by all sections of the people. In the National Youth Services Council there are youth representing all communities. You are the heirs to the National Heritage. You therefore have a duty to think seriously about this problem and represent views to the Parliamentary Select Committee.**

This is a great responsibility you are called upon to discharge. I therefore hope you will submit your recommendations to the Select Committee. There is a reality we all must understand. It is not by choice that we are born into any community. It is only after birth that it will be known whether we are born into a Sinhala family, Tamil family, Muslim family or a Burgher family. Similarly we are born into families following various religions. That too is not a choice of ours. Neither do we know what family, race, religion or country we have been born into before our birth here. These are not things that depend on our conscious choice. These are natural divisions. **As such when we try to solve a problem which concerns these**

various groupings it is not the race religion caste or the class of the persons that should concern us, but our real human relationships. I think youth is the most proper time to be conscious of the need to adopt such an attitude. The future of this country depends on you.

You are aware that it is the Youth who are being recruited to the Armed Service and the Police. It is youth like you who are today engaged in providing protection and security to the people and the country. They are engaged in restoring peace in the country making great sacrifices and undergoing tremendous difficulties. Therefore I feel that you as Youth should think about this problem and present your views and ideas to the Parliamentary Select Committee. It is very essential and important.

Our aim is to solve this problem so as not to give rise to communal and racial conflicts, violence, sabotage, robbery etc. which happened in the past. You all know that when there were attempts at arriving at solutions to this problem what type of violence, communal conflicts occurred. It also gave rise to robbery and sabotage. We should not leave room for such occurances in the future. If that occured the progress of the country could be put back by another five or six years and end in catastrophe. We all know the vast extents of the country's resources and wealth were destroyed due to communal conflicts in the past. We could have used those resources to implement programmes for the benefit of the youth. If the wealth of the country was not destroyed we could have implemented various schemes not only in the educational sphere, but also in modern technology and in other fields for the benefit of the youth. We should ensure

that a catastrophic situation as which occured in the past did not take place.

You will no doubt realise that the crying need of the day is to create a social environment where the youth of the country is given the opportunity to exploit their inborn talents and capabilities for their own as well as the benefit of the country. This was amply demostrated at the recently concluded S.A.F. Games held in Shri Lanka. Through the great awareness created through the Rupavahini, I.T.N., Radio and the newspapers the people in unison were hoping victory for Shri Lanka. No one considered the race, caste, religion, class or region of the competitor who won gold medals for the country. "Our competitor won" was the chorus with which every gold medal winner for Shri Lanka was greeted in unison by the people. We should question ourselves why we cannot adopt this same attitude in other spheres as well. When we looked at the list of those who won for Shri Lanka we did not consider to which race, religion or region the competitor belonged. The entire country was united in the realisation that a person born and bred in Shri Lanka – our youths – brought honour and glory to Shri Lanka. This glad feature emerged everytime we saw a one of our countrymen brought victory to Shri Lanka.

The Youth Services Council can feel proud of its achievements. This was because its activities were spread to far flung corners of the country. This helped to bring to the forefront the talents and capabilities of the youths in our villages and rural areas. This decentralisation is essential and vital. When our Men's Volleyball Team lost we all felt disheartened. But we were consoled by the magnificent and historic victory scored by our Women's Volleyball Team. Volleyball is Shri Lanka's National Game. The Game

is now played in every village. **We realised certain weaknesses in our Team games. We won well at individual events. We had drawbacks in the Team events. That also shows one of our national weaknesses. It teaches us that we should take a greater interest in competing as a team. Not only in the field of sport but also in other spheres we should show our capability in working successfully as a team.**

Today we are implementing measures to link development and production processes with the education system. **You know that hitherto education, development, production and technology had been in almost four water-tight compartments. As a result of the lack of linkage among these sections a situation existed where the individuals found it difficult to make use of their talents and knowledge to make a living.** In this context we appointed a Presidential Commission to look into the problems of the Youth. It is in accordance with a recommendation of this Commission that we have appointed the National Education Commission. It is a permanent Commission which studies educational problems. That Commission headed by the Commissioner who Chaired the National Youth Commission goes all over the country to probe into educational problems. I request you to go before that Commission and place your views before it.

Our objective is not only dissemination of knowledge through education. We want to make use of education to sharpen the innate talents of the youth so that they could make use of these talents to earn a living as well as to make a contribution to national development.

The people are not a burden to us. It is only the people who can shoulder the burdens of the country. **The**

objective of our education is to produce a generation of people capable of facing the challenges and discharging the responsibilities of the country. We therefore have to produce people through education to meet the needs of development and production. That is why we will be establishing 25 affiliated universities in the next three years. Each of these universities will have courses of education formulated based on resources development of the areas concerned, technology needed for it and development needs of the country as a whole.

Thus you could see we are following well thought out policies and programmes to meet the aspirations of the youth. In the context of this effort we greatly value the mobilisation and training of the youth that is being done by the National Youth Services Council. We appreciate the initiative you display in this regard. Once a year I attend this occasion to convey to you the nation's gratitude for this important role you play.

ජනාධිපති ලේකම් කාර්යාලය
25 AUG 2023
පුස්තකාලය